2.1. Kur'an ve Kıraat Meclisleri

Kur'an meclislerinin kuruluşu Peygamberimiz (s.a.v.) zamanında gerçekleşmiştir. Mekke'de Dârülerkam'da Müslümanlar toplanıp Kur'an-ı Kerim'i okuyor, anlamaya çalışıyor ve ezberliyorlardı. Medine Dönemi'nde Mescid-i Nebivî'de Kur'an meclisleri kuruluyordu.

Hz. Muhammed (s.a.v.) *"Allah'ın evlerinin birinde, Allah'ın kitabını okumak ve kendi aralarında mütalaa etmek (tedârüs) üzere toplanan her topluluğa Allah huzur verir…"*[5] buyurarak Kur'an okumak için bir araya gelmeyi teşvik etmiştir. Bu gelenek Dört Halife Devri'nde, Emeviler ve Abbasiler Dönemi'nde de devam etmiştir. Selçuklularda Kur'an meclislerinin adı **Dârülhuffaz**, Osmanlılarda **Dârülkurra** olarak bilinmektedir.[6]

İslam toplumunun fertleri Kur'an-ı Kerim okumanın ibadet olduğunu bildiğinden onunla her zaman meşgul olmuşlar, onu anlamaya çalışmışlardır.

Görsel 5.1: Kur'an-ı Kerim, kıraat meclislerinde kari tarafından okunur.

Fussilet Suresi (1-8. ayetler)

Surenin Kimliği

...Fussilet sözlükte iki şeyi birbirinden ayırmak, bir şeyin ayrıntılarıyla açıklanması anlamına gelir. Fussilet suresi Kur'an-ı Kerim'in kırk birinci suresidir. Mekke'de inmiştir. 54. ayettir...[1] Bu sureye kandiller anlamında "Mesabih" veya azık anlamında "Akvât" ismi de verilir.

Fussilet suresinde Kur'an-ı Kerim'in uydurulmuş bir kitap olmadığı, bizzat Rahman ve Rahim olan Allah (c.c.) tarafından indirilen bir kitap olduğu bildirilmiştir. O müjdeleyen ve uyaran bir kitaptır. Tek bir ilah olan Allah'a (c.c.) inanıp yönelmek gerekir. İnat ve kibirleri yüzünden Allah'a (c.c.) şirk koşanların vay hâline! İnanan ve salih amel işleyenler için tükenmeyen bir mükâfat vardır...[2] denmektedir.

1. bk. Dinî Terimler Sözlüğü, s. 101.
2. bk. Emin Işık, "Fussilet Suresi", DİA, C 13, s. 299.

5. Müslim, Zikir, 38.
6. Nebi Bozkurt, "Dârülkurra", DİA, C 8, s. 545.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۚ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰناً عَرَبِياًّ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَۙ ﴿٣﴾ بَش۪يراً وَنَذ۪يراًۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي
اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا
عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُۜ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

Ayetlerin Meali

Hâ Mîm. (1) Bu Kur'an, Rahmân ve Rahîm olan Allah'tan indirilmedir. (2) Bu, bilen bir toplum için Arapça bir Kur'an olarak ayetleri genişçe açıklanmış bir kitaptır. (3) Müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir. Artık onlar işitmezler. (4) Dediler ki: "(Ey Muhammed!) Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz örtüler içerisindedir. Kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde vardır. O hâlde sen (istediğini) yap, şüphesiz biz de (istediğimizi) yapacağız." (5) De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Fakat bana ilahınızın yalnızca bir tek ilah olduğu vahyediliyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah'a ortak koşanların vay hâline!" (6) Onlar zekâtı vermeyen kimselerdir. Onlar ahireti de inkâr ederler. (7) Şüphesiz iman edip salih ameller işleyenler için ise kesintisiz bir mükâfat vardır. (8)